

for, at Afdelingen lægges ude ved Dalum Landbrugsskole. Alt, hvad vi naa her i denne Sal, er jo kun det relativt bedste, vi naa ikke nogen Sinde det absolut bedste, og som Forholdene ere paa Fyn, tror jeg, det relativt bedste er at lægge Landbrugsmuseet ude ved Dalum. I Jylland ere Forholdene helt anderledes. Nu har Landbrugsmuseet i Lyngby ligget derude i saa mange Aar. Maa jeg spørge, om der er nogen her i denne store By, som har savnet det eller spurgt efter det? Maa jeg spørge: Hvordan trives Folkemuseet her i Byen? Kan det glæde sig ved nogen stor Tilstrømning af denne store Bys Borgere? Er der nogen levende Interesse til Stede for dette Museum? Jeg tror det ikke, jeg tror aldeles ikke, at Enkeltbesøget spiller nogen Rolle ved den Slags Museer, det er kun Fællesrejserne, der have nogen Betydning, det daglige Billetsalg spiller saa godt som ingen Rolle.

Det er blevet sagt, at det vilde være en Nationalulykke, hvis Samlingen i Lyngby skulde brænde. Det synes jeg er lidt overdrevet. Saa værdifulde ere de gamle ormædte Genstande nu heller ikke. Jeg tror nok, at de ere værdifulde for Folk med historisk Sans, men de ere ikke saa værdifulde, at der kan være Tale om en Nationalulykke, om de skulde gaa op i Luer. Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) talte om, at man meget bedre kunde indrette en brand-sikker Bygning inde i Odense end ude ved Dalum. Jeg maa sige, at det forstaar jeg ikke; jeg tror snarere, det modsatte er Tilfældet. Man plejer snarere at sige, at den Bygning, der ligger isoleret, er mere betrygget mod Brandfare end den, der ligger i en stor By, saa jeg forstaar ikke det ærede Medlems Stilling i saa Henseende. Odense ligger ikke længere fra Dalum Landbrugsskole, end at det udmærkede Brandvæsen, de have i Odense, snart skulde være paa Pladsen, hvis der skulde ske en Ulykke (Afbrydelse) — de have ganske sikkert ogsaa selv et godt Brandvæsen paa Dalum.

Men det, der er Hovedsagen — det var Hovedsagen for den højtærede Landbrugsminister, og det er ogsaa Hovedsagen for mig — er, at det hele vil blive langt billigere i Dalum, ikke alene med Hensyn til selve Etableringen, men først og fremmest med den aarlige Drift, idet en af Skolens Lærere for et rimeligt Honorar vil kunne overtage det daglige Tilsyn med Museet og den daglige Vejledning af Folk, som komme i Museet. Man behøver ikke

at komme op paa saa mange tusinde Kroner for at drive et saadant Landbrugsmuseum. Og saa sikrer man sig, at det i hvert Fald kommer til at gøre noget godt, idet alle de unge Mennesker, som søge Skolen, ville høste Gavn af det. Alt, hvad man kan knytte til Undervisningsanstalter, er godt. Dette, at den enkelte Skole skulde blive favoriseret, tror jeg ikke har noget paa sig. Det vil ikke influere paa Besøget ved en Skole, om der ligger et Landbrugsmuseum ved Siden af Skolen eller ikke. Og for Dalum Landbrugsskoles Vedkommende vil det aldeles ikke influere, thi det er jo den eneste store Skole paa Fyn. Der er ingen Landbrugsskole paa Fyn, der egentlig konkurrerer med Dalum Landbrugsskole, den bliver derfor ikke favoriseret. Helt anderledes er Forholdet, naar vi komme over til Jylland, det skal jeg indrømme det ærede Medlem for Skanderborg Amts 4de Valgkreds (P. T. Nielsen), og hvorledes man der vil indrette sig, bliver Jydernes Sag, det kunne vi ikke have det mindste at indvende imod. Der ligger ikke en stor Landbrugsskole ved Aarhus, saa der have de ikke de to Muligheder at vælge imellem, som vi ere saa heldige at have paa Fyn. (P. T. Nielsen: Eller uheldige). At vi ere uheldige i saa Henseende, kan jeg ikke indse.

Det ærede Medlem sagde, at jeg talte ud fra provinsielle Hensyn, skønt jeg havde sagt, at man netop ikke maatte tale af provinsielle Hensyn. Det har jeg ikke sagt, at man ikke maatte, men jeg sagde, at man skulde gøre det „moderat“. Man maa ikke paaberaabe sig en saa stor Fællesinteresse og saa yderliggaaende og hensynsløst forfægte provinsielle Hensyn. Det maa man ikke. Men, som sagt, naar man gør det moderat, kan man gerne gøre det. Det ærede Medlem for Skanderborg Amts 4de Valgkreds talte ogsaa om, at jeg modsagde mig selv, idet jeg havde udtalt min Forundring over, at dette Spørgsmaal ikke for længe siden var løst, og samtidig skulde have sagt, at det hastede jo ikke. Saadan har jeg nu ikke udtalt mig. Jeg har sagt, at vi have nu en Bevilling paa 2,000 Kr., og med den kunne vi faa Tid til rolig Overvejelse. Det ærede Medlem ved nok, at der er et gammelt Ord, der siger, at har det varet saa længe, kan det vare Dyrehavstiden med. Det indrømmer jeg dog ikke i dette Tilfælde. Jeg har netop henstillet til den højtærede Landbrugsminister, om det vilde være muligt for Ministeren ad